

1. (7-26) І промовив Господь до Мойсея: Іди до фараона, та й скажи йому: Так сказав Господь: Відпусти Мій народ, і нехай вони служать Мені.

2. (7-27) А коли ти відмовишся відпустити, то ось Я вдарю весь край твій жабами.

3. (7-28) І стане Річка роїти жаби, і вони повиходять, і ввійдуть до твого дому, і до спальної кімнати твоєї, і на ліжко твоє, і до домів рабів твоїх, і до народу твого, і до печей твоїх, і до діжок твоїх.

4. (7-29) І на тебе, і на народ твій, і на всіх рабів твоїх повилазять ці жаби.

5. (8-1) І сказав Господь до Мойсея: Скажи Ааронові: Простягни свою руку з палицею своєю на річки, на потоки, і на ставки, і повиводь жаб на єгипетський край.

6. (8-2) І простяг Аарон руку свою на єгипетські води, і вийшла жабня, та й покрила єгипетську землю.

7. (8-3) Та так само зробили й єгипетські чарівники своїми чарами, і вивели жаб на єгипетську землю.

8. (8-4) І покликав фараон Мойсея й Аарона, та й сказав: Благайте Господа, і нехай виведе ці жаби від мене й від народу мого, а я відпущу народ той, і нехай приносять жертви для Господа!

9. (8-5) І сказав Мойсей фараонові: Накажи мені, коли маю молитися за тебе, і за слуг твоїх, і за народ твій, щоб понищити жаби від тебе й від домів твоїх, тільки в Річці вони позостануться.

10. (8-6) А той відказав: На завтра. І сказав Мойсей: За словом твоїм! Щоб ти знав, що нема Такого, як Господь, Бог наш!
11. (8-7) І відійдуть жаби від тебе, і від домів твоїх, і він рабів твоїх, і від народу твого, тільки в Річці вони позостануться.
12. (8-8) І вийшов Мойсей та Аарон від фараона. І кликав Мойсей до Господа про ті жаби, що навів був на фараона.
13. (8-9) І зробив Господь за словом Мойсея, і погинули жаби з домів, і з подвір'їв, і з піль.
14. (8-10) І збирали їх цілими купами, і засмерділась земля!
15. (8-11) І побачив фараон, що сталась полегша, і знову стало запеклим серце його, і не послухався їх, як говорив був Господь.
16. (8-12) І сказав Господь до Мойсея: Скажи Ааронові: Простягни свою палицю, та й удар земний порох, і нехай він стане вошами в усьому єгипетському краї!
17. (8-13) І зробили вони так. І простяг Аарон руку свою з палицею своєю, та й ударив земний порох, і він стався вошами на людині й на скотині. Увесь земний порох стався вошами в усьому єгипетському краї.
18. (8-14) І так само робили чарівники своїми чарами, щоб навести воші, та не змогли. І була вошва на людині й на скотині.
19. (8-15) І сказали чарівники фараонові: Це перст Божий! Та серце фараонове було запеклим, і він не послухався їх, як говорив був Господь.

20. (8-16) І сказав Господь до Мойсея: Устань рано вранці, та й стань перед лицем фараоновим. Ось він піде до води, а ти скажи йому: Так сказав Господь: Відпусти Мій народ, і нехай вони служать Мені!
21. (8-17) Бо коли ти не відпустиш народу Мого, то ось Я пошлю на тебе, і на слуг твоїх, і на народ твій, і на доми твої рої мух. І єгипетські доми будуть повні мушні, а також земля, на якій вони живуть.
22. (8-18) І відділю того дня землю Гошен, що Мій народ живе на ній, щоб не було там роїв мух, щоб ти знав, що Я Господь посеред землі!
23. (8-19) І зроблю Я різницю між народом Моїм та народом твоїм. Узавтра буде це знамено!
24. (8-20) І зробив Господь так. І найшла численна мушня на дім фараона, і на дім рабів його, і на всю єгипетську землю. І нищилась земля через ті рої мух!
25. (8-21) І кликнув фараон до Мойсея та до Аарона, говорячи: Підіть, принесіть жертви вашому Богові в цьому краї!
26. (8-22) А Мойсей відказав: Не годиться чинити так, бо то огиду для Єгипту ми приносили б у жертву Господу, Богові нашому. Тож будемо приносити в жертву огиду для єгиптян на їхніх очах, і вони не вкаменують нас?
27. (8-23) Триденною дорогою ми підемо на пустиню, і принесемо жертву Господеві, Богові нашому, як скаже Він нам.
28. (8-24) І сказав фараон: Я відпущу вас, і ви принесете жертву Господеві, Богові вашому на пустині. Тільки далеко не віддаляйтесь, ідучи. Моліться за мене!

29. (8-25) І сказав Мойсей: Ось я виходжу від тебе, і буду благодіяти Господу, і відступить той рій мух від фараона, і від рабів його, і від народу його в завтра. Тільки нехай більше не обманює фараон, щоб не відпустити народу принести жертву Господеві.

30. (8-26) І вийшов Мойсей від фараона, і став просити Господа.

31. (8-27) І зробив Господь за словом Мойсея, і відвернув рої мух від фараона, від рабів його, і від народу його. І не залишилося ані однієї.

32. (8-28) А фараон зробив загарбним своє серце також і цим разом, і не відпустив він народу того!